

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13519/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Радић адвокат из ..., против туженог „ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ“ а.д. из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 335/25 од 16.04.2025. године, на седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 335/25 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1455/24 од 28.01.2025. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде штете исплати по 30.000,00 динара за физичке болове и страх, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка од 91.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 335/25 од 16.04.2025. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев као и захтев за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 8.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Законом о парничном поступку прописано је странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1) и да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2. тачка 2).

Међутим, поступак у споровима мале вредности, као посебан поступак, уређен је главом XXXIII Закона о парничном поступку, тако што је прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1); да ревизија против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности није дозвољена (479. став 6); као и да ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

У конкретном случају ради се о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора од 60.000,00 динара не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у коме је поступак и спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

С обзиром на изложено, иако је ревизија изјављена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, њена дозвољеност не може се оцењивати применом те одредбе, већ се оцењује, сагласно одредби члана 467. ЗПП, применом одредбе члана 479. ЗПП, којом је право на изјављивање ревизије другачије уређено, тако што је изричито искључено.

Пошто је одредбама главе XXXIII ЗПП, која се односи на спорове мале вредности, прописано да у таквом спору ревизија није дозвољена, чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака је без утицаја на дозвољеност ревизије, јер је у спору мале вредности ревизија недозвољена, па је одлучено као у изреци и ревизија одбачена, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић